

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 106.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/25/EU av den 26 februari 2014⁽¹⁾ genom att inte senast den 18 april 2016 anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte underrätta kommissionen om sådana bestämmelser,
- ålägga Konungariket Spanien ett dagligt vite på 123 928,64 EUR, enligt artikel 260.3, med verkan från och med den dag då den dom avkunnas genom vilken underlåtenheten att uppfylla skyldigheten att anta, eller i vart fall underrätta kommissionen om, de bestämmelser som är nödvändiga för att följa direktiv 2014/25/EU fastställs, och
- förplikta Konungariket Spanien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Den angivna fristen för att anpassa den nationella rätten till Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/25/EU löpte ut den 18 april 2016.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/25/EU av den 26 februari 2014 om upphandling av enheter som är verksamma på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster och om upphävande av direktiv 2004/17/EG (EUT L 94, 2014, s. 243).

Överklagande ingett den 5 mars 2018 av Republiken Polen av det beslut som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 14 december 2018 i mål T-849/16, PGNiG Supply & Trading mot Europeiska kommissionen

(Mål C-181/18 P)

(2018/C 152/26)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Klagande: Republiken Polen (ombud: B. Majczyna, pełnomocnik)

Övriga parter i målet: PGNiG Supply & Trading GmbH, Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- i sin helhet upphäva av Europeiska unionens tribunals (första avdelningen) beslut av den 14 december 2017, PGNiG Supply & Trading/Europeiska kommissionen, T-849/16,
- återförvisa målet till tribunalen för förnyad prövning,
- förplikta vardera parten att bära sina egna kostnader

Grunder och huvudargument

Genom det överklagade beslutet avvisade tribunalen talan som väckts av PGNiG Supply & Trading om ogiltigförklaring av kommissionens beslut C(2016) 6950 final av den 28 oktober 2016 om granskning av undantaget för OPAL-gasledningen från kraven på tredje parts tillträde och tullbestämmelser som beviljats enligt direktiv 2003/55/EG, på grund av att företaget inte hade talerätt.

Republiken Polen anser att tribunalen i punkterna 6, 10, 11 och 43 i det överklagade beslutet samtidigt gjorde vissa konstateranden i sak rörande det omtvistade beslutets giltighet. Med anledning härav har Republiken Polen anfört följande grunder mot det överklagade beslutet:

Tribunalen åsidosatte artikel 130.1 och 130.7 i rättegångsreglerna, den åsidosatte Republiken Polens rätt till ett effektivt rättsmedel och en rättvis rättegång som garanteras i artikel 47 i stadgan om Europeiska unionens grundläggande rättigheter samt principen om ett kontradiktoriskt förfarande genom att göra konstateranden angående faktiska och rättsliga omständigheter i det omtvistade beslutet som rör sakfrågan i målet om det omtvistade beslutets giltighet, innan sakfrågan i detta mål kunnat avgöras i mål T-883/16, Republiken Polen mot Europeiska kommissionen.

För det andra gjorde tribunalen en oriktig rättslig bedömning av det omtvistade beslutet med utgångspunkt i antagandet att det i beslutet föreskrivs att 50 procent av transportkapaciteten hos OPAL-gasledningen mellan Greifswald och Brandov ska öppnas för tredje parts tillträde genom en öppen och icke-diskriminerande auktion på ett sådant sätt att andra personer kommer att kunna förvärva dessa rättigheter, och under antagandet att det omtvistade beslutet inte inför ett nytt undantag från gällande regler utan delvis avlägsnar ett befintligt undantag. Republiken Polen anser att denna bedömning av den rättsliga karaktären och effekterna av det omtvistade beslutet är felaktig, eftersom det omtvistade beslutet uppenbarligen endast introducerar lösningar som presenteras som öppna och icke-diskriminerande. I realiteten utgör det en mekanism som gör det möjligt för företag inom Gazprom-koncernen att förvärva exklusiv användning av minst 90 procent av transportkapaciteten i OPAL-gasledningen som omfattas av det omtvistade beslutet (varav 50 procent är helt undantagen från reglerna om tredje parts tillträde, medan 40 procent är DZK (Dynamiskt Tilldelbar Kapacitet), som endast Gazprom kan reservera).

För det tredje har tribunalen inte uppfyllt sin skyldighet att motivera det överklagade beslutet. Republiken Polen anser att tribunalen inte har redogjort för de kriterier på grundval av vilka den gjorde konstateranden i sak angående det omtvistade beslutet. Det är följaktligen omöjligt att känna till orsakerna till att tribunalen uppgav att det omtvistade beslutet medför att OPALs gasledningskapacitet är tillgänglig för företag som inte är kopplade till Gazpromkoncernen och att det kommer att ha en positiv inverkan på konkurrensen på naturgasmarknaden.

Talan väckt den 12 mars 2018 – Europeiska kommissionen mot Republiken Slovenien

(Mål C-118/18)

(2018/C 152/27)

Rättegångsspråk: slovenska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: P. Ondrůšek, G. von Rintelen, M. Žebre)

Svarande: Republiken Slovenien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Slovenien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 51 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/23/EU av den 26 februari 2014 om tilldelning av koncessioner (EUT L 94, 28.3.2014, s. 1) genom att inte senast den 18 april 2016 anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana åtgärder, och
- förplikta Republiken Slovenien att i enlighet med artikel 260.3 FEUF erlagga vite om 8 992,32 euro per dag till dess att dom meddelas i förevarande mål,
- förplikta Republiken Slovenien att ersätta rättegångskostnaderna.